

19 Φεβρουαρίου 2022

Συνέντευξη Μητροπολίτου Λεμεσού Αθανασίου στην Ελίτα Μιχαηλίδου (19/2/20)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Πολυμέσα - Multimedia / Συνεντεύξεις](#)

Δημοσιογράφος: Ο Μητροπολίτης Αθανάσιος έχει κοσμικό όνομα; Είχε κοσμικό όνομα;

Μητροπολίτης Αθανάσιος: Βέβαια, δεν έπεσα από τον ουρανό!

Δ: Το όνομά σας;

Μ.Α: Ανδρέας

Δ: Γεννηθείς;

Μ.Α: 8/2/1959

Δ: Η οικογένειά σας;

Μ.Α: Ο πατέρας μου γεννήθηκε εδώ, δίπλα από την Μητρόπολη, οδός Μαραθώνος και η μητέρα μου από την Επισκοπή Λεμεσού.

Δ: Πως μεγαλώσατε, γέροντα;

M.A: Εντάξει, μεγάλωσα καλά.. Οι γονείς μου ήταν ευκατάστατοι αλλά δεν ήταν θρησκευόμενοι άνθρωποι και στην παιδική μου ηλικία δεν είχα θρησκευτική παιδεία, παρά μόνο η γιαγιά μου ήταν ευσεβής άνθρωπος. Αγράμματη γυναίκα αλλά σοφή κατά Θεόν και ήταν η μόνη που μου μιλούσε καμιά φορά για το Θεό αλλά κρυφά από τους γονείς μου.

Δ: Ως μαθητής πως ήσασταν; καλός μαθητής;

M.A: Καλός μαθητής.. δεν ήμουν κακός.

Δ: Ακούγατε μουσική; Διαβάζατε βιβλία;

M.A: Έπαιζα μουσική.

Δ: Τι μουσική;

M.A: Κλαρίνο, ακορντεόν, πιάνο και βιολί.

Δ: Και καλοφωνάρες;

M.A: Ε, όχι αυτό. Όπως ξέρετε δεν είναι και καλή η φωνή μου..

Δ: Ποιο μάθημα αγαπούσατε περισσότερο;

M.A: Τα νέα Ελληνικά. Μ'αρέσαν πάρα πολύ!

Δ: Κάποιον συγγραφέα που θυμάστε;

M.A: Τον Παπαδιαμάντη. Μ'άρεσε πάρα πολύ ο Παπαδιαμάντης!

Δ: αγαπημένος του Οδυσσέα Ελύτη, επίσης!

Δ: Θυμάστε άλλες αναμνήσεις από την πρότερη ζωή σας;

M.A: Κοιτάξτε, εγώ δεν ήμουν της Εκκλησίας παιδί στα παιδικά μου χρόνια αλλά όταν πήγα μετά στο Γυμνάσιο, ο Θεός μέσα από διάφορες γνωριμίες φίλων μου, συμμαθητών μου, μου γνώρισε την Εκκλησία.

Δ: Σε ποια ηλικία χάσατε τον πατέρα σας;

M.A: Στην έκτη Δημοτικού. Σχεδόν 11 ετών. Ο πατέρας μου ήταν 36 χρόνων και η μητέρα μου 34. Νέοι άνθρωποι.

Δ: Πως αποφασίσατε να λάβετε το χρίσμα;

M.A: Ήθελα να γίνω μοναχός από τα 15 μου χρόνια. Συνδέθηκα με την Εκκλησία και διάβασα πνευματικά βιβλία. Άκουγα διάφορες διηγήσεις για ασκητές, για μοναχούς και αυτά με γοητεύσαν κι ήθελα να γίνω μοναχός. Δεν ήξερα όμως που να γίνω γιατί δεν είχα πάει ποτέ μου σε μοναστήρι. Δεν ήξερα τίποτα. Αφού να σκεφτείτε πήρα το ποδήλατό μου και πήγα στον Άγιο Γεώργιο Αλαμάνου να γίνω μοναχός. Δεν ήξερα ότι εκεί είναι μοναχές, γυναίκες! Ήμουν 16 ετών τότε, έφυγα κρυφά από το σπίτι και πήγα τόσο μακριά και έφτασα εκεί, απόγευμα, και βρήκα κάποιες μοναχές. Λένε: τι θέλεις εδώ τέτοια ώρα με το ποδήλατο; Λέω ήρθα να γίνω μοναχός! Έκαναν το σταυρό τους οι καλόγριες! Λένε: παιδί μου εδώ δεν μπορείς να γίνεις μοναχός. Εδώ είναι γυναίκες! Λέω, τι πειράζει να μείνω κι εγώ εδώ; δεν μπορούσα να καταλάβω οτι είναι μοναχές και δεν γίνεται να'μαι κι εγώ εκεί. Με πήγανε στην γερόντισσα, που ήταν μια Αγία γερόντισσα, η Συγκλητική, έκανε το σταυρό της η καημένη! Βρε παιδάκι μου, μας έβαλες σε μπελά, λέει,

τώρα. Και το ξέρουν οι γονείς σου; Λέω όχι δεν το ξέρουν! Φώναξε ένα ταξί, το πλήρωσε και με έστειλε σπίτι. Και έβαλε και το ποδήλατο πίσω. Μετά έμαθα για τα μοναστήρια, για τον Κύκκο, για το Σταυροβούνι..

Δ: Από μονος σας δηλαδή. Χωρίς κάποιος να σας μιλήσει..

Μ.Α: Δεν μου μίλησε κανείς, όχι. Από μόνος μου έψαξα.

Δ: Θεωρείτε ότι ήταν κάλεσμα;

Μ.Α: Δεν ξέρω αν με κάλεσε ο Θεός.

Εκείνο που ξέρω είναι ότι είμαι σχεδόν 61 χρόνων τώρα κι έχω περίπου 45 χρόνια που ακολουθώ αυτόν τον δρόμο, δεν το μετάνιωσα ποτέ μου! Ούτε ένα δευτερόλεπτο. Ούτε για κλάσμα δευτερολέπτου είπα μήπως δεν έκανα καλά. Εντάξει δεν τα πολυκαταφέρνω αλλά..

Δ: Με ποια έννοια;

Μ.Α: Πνευματικά. Δεν είμαι ένας Άγιος άνθρωπος.. Θεωρώ ότι και να ξαναγεννιόμουν την ίδια επιλογή θα έκανα. Είμαι πολύ ευτυχισμένος με αυτό που διάλεξα.

Εκείνο που δεν θα ξαναέκανα, ίσως, δεν θα ξαναγινόμουν Μητροπολίτης, μάλλον. Θα ήθελα να είμαι ένας απλός μοναχός.

.....

Δημοσιογράφος: Έχετε περάσει δημόσια και από αμφισβήτηση και από σταύρωση. Θα ήθελα να μου μαρτυρήσετε, αν μπορείτε, πως επεράσατε τούτην την δοκιμασία της σταύρωσης.

Μητροπολίτης Αθανάσιος: Δόξα τω Θεώ.

Δεν δυσκολεύτηκα καθόλου διότι πολλοί άνθρωποι προσεύχονταν για μένα και είμαι ευγνώμων στους ανθρώπους αυτούς.

Και κληρικούς και Επισκόπους και μοναχούς και λαϊκούς οι οποίοι προσεύχονταν για να

με δυναμώσει ο Θεός.

Πέρασα.. δόξα τω Θεώ.

Δεν έχω τίποτα μέσα στην καρδιά μου κατά ουδενός ανθρώπου.

Δ: Δεν κλάψατε τότε; δηλαδή να πείτε:

«Γιατί Θεέ μου;»

Μ.Α: Όχι “γιατί”. Δεν είπα ποτέ μου “γιατί”. Διότι, εντάξει, μπορεί να μην έκανα τις αμαρτίες που με κατηγορούσαν αυτοί οι άνθρωποι αλλά έκανα πολλές άλλες αμαρτίες. Κι εγώ κατηγορήσα άλλους ανθρώπους κάποτε. Είτε θεληματικά είτε αθέλητά μου. Μήπως εγώ δεν έχω πληγώσει ανθρώπους άλλους; Μήπως εγώ δεν έχω κάνει λάθη; Εε, μάχαιραν δώσεις μάχαιραν λάβεις!

Δ: Έτσι το βιώσατε; με τόσην..

Μ.Α: Γιατί, πως να το βιώσω;

Δ: Είπατε για την προσευχή, ότι προσεύχονταν πολλοί..Τι σημαίνει προσευχή για

τον άλλο;

Μ.Α: Προσευχή σημαίνει αυτή η ικεσία του ανθρώπου προς τον Θεό για να βοηθήσει τον αδερφό του.

Είτε ζωντανό είτε κεκοιμημένο.

Κι όπως προσευχόμαστε για τους αδελφούς μας που έχουν ασθένειες, έχουν θλίψεις, έχουν περιπέτειες, έτσι οι άνθρωποι προσεύχονταν και για μένα που είχα εκείνο το διάστημα μια περιπέτεια στη δική μου ζωή. Δεν το βίωσα σαν σταύρωση.

Το βίωσα ως μία δοκιμασία.

Μια περιπέτεια. Διότι, εγώ επειδή ήξερα και την αλήθεια, δεν με τρόμαζε το γεγονός.

Γιατί λέω τρεις άνθρωποι ξέρουν την αλήθεια: εγώ, ο Θεός -που δεν είναι άνθρωπος βέβαια- και αυτοί που με κατηγορούν. Αυτοί ξέρανε ότι είναι ψέμματα αυτά που λέγανε.

Δ: Ο δημόσιος διασυρμός δεν σας ενόχλησε;

Μ.Α: Εε, οι γνώμες των ανθρώπων σήμερα είναι Α και αύριο είναι Ω.

Στη ζωή του Χριστού μας, οι άνθρωποι έλεγαν τη μια μέρα «Ώσαννά» και την άλλη «Σταυρωθήτω».

Χόρτασα απ'αυτά τα πράγματα..

Δ: Ποια άλλη δοκιμασία θεωρείται ότι περάσατε σαν άνθρωπος, σαν υπηρέτης των πιστεύω σας;

Μ.Α: Μπορώ να σου πω ότι τη μεγαλύτερη δοκιμασία την πέρασα όταν έφυγα από το Άγιο Όρος. Διότι πηγαίνοντας στο Άγιο Όρος, είπα ότι εδώ θα πεθάνω.

Δεν θα φύγω ποτέ μου από το Άγιο Όρος!

Και δεν ήρθα ποτέ μου στην Κύπρο από τότε που πήγα. Και παρακάλεσα την Παναγία να με βοηθήσει να μείνω στο Άγιο Όρος όλη μου τη ζωή. Και να πεθάνω εκεί, με τους αδερφούς μου και τους Πατέρες, στο Άγιο Όρος.

π. Αθανάσιος Μητρ. Λεμεσού

Συνέντευξη στην Ελίτα Μιχαηλίδου 19/2/20